

αὐτὸν καὶ τὸν παπποῦ του κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατακλείσεώς των εἰς τὸ κτηνοστάσιον ἐκεῖνο· ἔμαθε δὲ καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ πατρὸς του ὅτι κατὰ τὴν κατάβασίν του ἀπὸ τοῦ ὄρους ἔχασε τὴν ὁδὸν καὶ εὗρεθῇ ἐπὶ τῆς ἁκρας ἐνὸς βράχου ἀναισθητος ὑπὸ τῶν συγχωριανῶν τε, καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔκειτο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, ἐπὶ τέλους δὲ ἀναλαθὼν ἐπωφελέσθη τῆς πρώτης εὐκαιρίας, τὴν ὅποιαν ὁ καιρὸς τῷ ἔδωκε, διὰ νὰ ὑπάγῃ πρὸς βοήθειαν τοῦ γέροντος πατρὸς καὶ τοῦ υἱῶν· ἀλλὰ δυστυχῶς, ἐνεκα τῆς μεγάλης ποσότητος τῆς χιόνος, ἐπὶ πολλοὺς μῆνας δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ κατορθώσῃ, καὶ οὕτως ὁ γέρων ἀπέθανεν.

Ἰδίως τὰ περὶ τῶν λύκων, τὰ ὅποια τὰ παιδία ἤκουον μὲ πολλὸν φόβον, θαυμάζοντα τὴν γενναίότητά τοῦ Ἰακώβου.

Καὶ τώρα, μικροὶ μου φίλοι, ἐλπίζω, ὅτι ἡ ὥραία ἱστορία, ἣτις τελειώνει μὲ τὸ παρὸν φύλλον, ἐκτὸς τῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὅποιαν σᾶς ἔδωκε κατὰ μῆνα, θὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς μέσον τοῦ νὰ μιμηθῆτε τὸ εὐσεβὲς παράδειγμα τοῦ μικροῦ Ἰακώβου.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ ἔχωμεν ἄλλην τινὰ ἱστορίαν ἐξίσου ὥραϊαν καὶ εὐχάριστον, ἣτις θὰ διαρκέσῃ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1881· ἦτοι «Τὸ σπῆλαιον τῶν ληστῶν.»

ΥΙΕ ΜΟΥ ΔΟΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΣΟΥ ΕΙΣ ΕΜΕ.

(Παροιμία κγ'. 26.)

Δὲν σᾶς φαίνεται παράδοξον, ἀγαπητά μου παιδία, ὅτι ὁ Πανίσχυρος Θεὸς, τὸν ὅποιον αἱ μυριάδες τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀγγέλων εἰς τοὺς οὐρανούς προσκυνοῦσι, ζητεῖ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὴν καρδίαν τῶν μικρῶν παιδιῶν; Ἡ ἀγάπη του ἐκεῖνη, ἣτις ἐκίνησεν αὐτὸν ὅπως πέμψῃ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱὸν εἰς τὴν γῆν ἵνα ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου, παρακινεῖ αὐτὸν καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἀγάπην ἡμῶν τῶν πλασμάτων αὐτοῦ. Ζητεῖ τὴν καρδίαν, ἵνα κάμῃ αὐτὴν ἀληθινὴν καὶ εὐκρινῆ, διὸ λέγει πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς Ἀγίας Γραφῆς «Ἰδοὺ ἡγάπησας ἀλήθειαν.» Ζητεῖ προσέτι τὴν καρδίαν, ὅπως κάμῃ αὐτὴν ἀγνὴν καὶ εὐτυχῆ. Ἰδοὺ λέγει διὰ τῆς Ἀγίας Γραφῆς «Εὐφραίνε ἐν Κυρίῳ καὶ θέλει σοὶ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.» Ζητεῖ τέλος τὴν καρδίαν, ἵνα προφυλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ φόβου καὶ μεριμνῶν· διότι πάλιν λέγει διὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, «Ὅτι μὴ ταράττεται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.»

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτους εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἤδη ἐφθάσαμεν, ὁ Θεὸς ἔκραξε πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, διὰ τοῦ Λόγου αὐτοῦ τοῦ Ἀγίου, καὶ διὰ πλείστων ἄλλων μέσων, ἵνα δώσῃτε εἰς αὐτὸν τὰς

καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀφιερώσῃτε εἰς αὐτὸν τὴν ζωὴν ὑμῶν. Δὲν θέλετε λοιπὸν πράξει τοῦτο πρὶν ἢ παρέλθῃ τὸ ἔτος, διὰ νὰ ἀρχίσῃτε τὸ νέον ἔτος μὲ νέους σκοποὺς καὶ νέας ἀποφάσεις; «Δὲν θέλετε κράξει πρὸς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ νῦν, Πάτερ ἡμῶν, σὺ εἶσαι ὁ ὁδηγὸς τῆς νεότητός μας;» (Ἰερ. γ'. 4).

Βεβαίως πάντες ἔχομεν ἀνάγκην τοιούτου πανσόφου καὶ παντοδυνάμου Ὁδηγοῦ, ὅστις νὰ ἦναι πάντοτε πλησίον ἡμῶν, ὅπως ὁδηγήσῃ ἡμᾶς μέχρι τέλους τῆς ἐπιγείου ἡμῶν ὁδοπορίας.

ΝΕΡΩΝ.

Ὁ Νέρων, τοῦ ὁποίου τὸ πλήρες ὄνομα ἀφοῦ υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτοῦ αυτοκράτορος Κλαυδίου, ἦτο Νέρων Κλαύδιος Καῖσαρ Δροῦσος Γερμανικὸς, ἦτο ὁ Καῖσαρ τὸν ὅποιον ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπεκαλέσθη, ὅτε ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Φίλστου, Ῥωμαίου Διοικητοῦ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐγεννήθη ἐν ἔτει 37 μ. Χ., καὶ ἦτο υἱὸς τοῦ Γαίου Δομητιοῦ Ἀχηνόδαρτου καὶ τῆς Ἀγριππίνας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἡ μήτηρ του συνεζεύχθη τὸν Κλαύδιον, τὸν ὅποιον ἐκεῖνος διεδέχθη ἐπὶ τοῦ θρόνου.

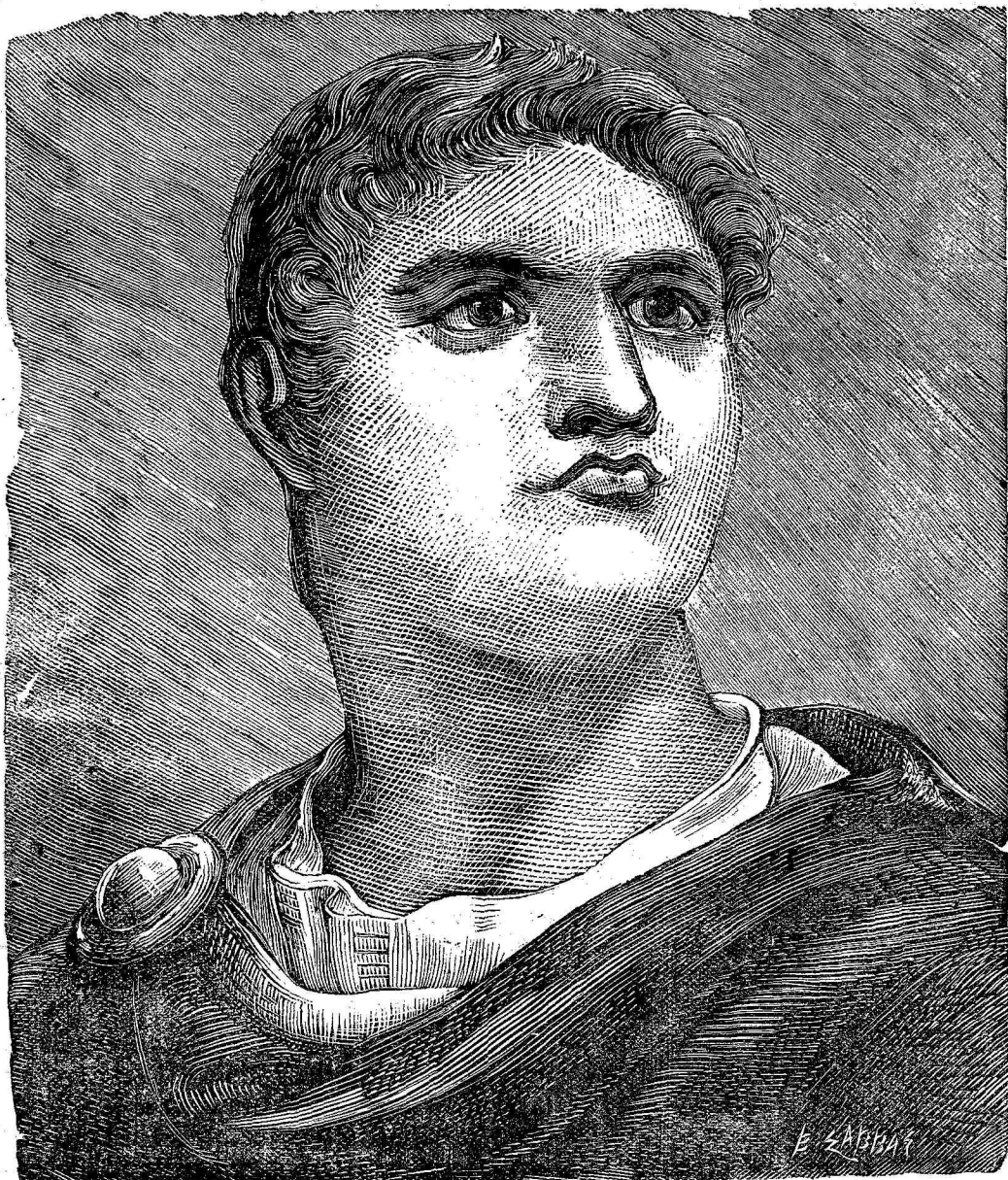
Κατ' ἀρχὰς ὁ νεαρὸς Νέρων ἐπεδείκνυσεν ἄκραν δικαιοσύνην καὶ ἡπιότητα, μέχρι τοσοῦτου, ὥστε, ὅτε τῷ προσεφέρθη νὰ υπογράψῃ ἀπόφασιν θανατικῆς ποινῆς κατὰ τινων καταδικῶν, ἀνεφώνησεν «Εὐχομαι τῇ Θεῷ νὰ μὴ δυνήθῃ νὰ γράψω!» Ἡ καλὴ αὕτη διάθεσις αὐτοῦ, ἡνωμένη μετὰ πολλῶν προσόντων ἀτομικῶν, καθίσταν αὐτὸν λίαν ἀγαπητὸν εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ἀγάπη των πάραυτα μετεβλήθη εἰς μίσος· διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἐν τῶν ἀπανθρωποτάτων τεράτων ἐξ ὧν ὑπῆρξάν ποτε. Ἐθανάτωσε τὴν μητέρα καὶ τὰς δύο αὐτοῦ γυναῖκας τὴν Ὀκταβίαν καὶ Ποππαίαν, ἐκτὸς πολλῶν ἐκ τῶν καλλίστων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ.

Ὅπως κριθῇ ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ τοῦτε τυράννου ἐστάλη καὶ ὁ ἅγ. Παῦλος εἰς Ῥώμην. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπετραπήναι εἰς τὸν Ἀπόστολον νὰ διαμένῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ, φυλαττόμενος ὑπὸ στρατιώτου· καὶ μετὰ τοιούτου διετῆ βίον ἀφῆθη ἐλεύθερος, ὅτε ἐπανέλαβε τὸ ἐπίποννον αὐτοῦ ἔργον τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου εἰς διαφόρους χώρας. Ἐπανεβλῶν εἰς Ῥώμην μετὰ τινα ἔτη κατηγορήθη ἐκ νέου ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐρρίφθη εἰς φυλακὴν. Τὸν ἔφερον ἐνώπιον τοῦ Νέρωνος, ὅστις τὸν κατεδίκασεν εἰς θάνατον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὑπῆρχε γενικὸς διωγμὸς κατὰ τῶν χριστιανῶν· διότι ἡ Ῥώμη ἐπυρπολήθη, ὡς

ὀπώπτευσαν, ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος αὐτοῦ, ὅστις ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἐνέμετο τὴν πόλιν, ἐκάθησεν ἐφ' ὕψηλῃς σκοπιᾶς, ὅπως ἀπολαύσῃ τοῦ θαύματος τούτου, καὶ ψάλλῃ διὰ τῆς λίρας του τὴν καταστροφὴν τῆς Τροίας. Τὸ μεγαλεῖτερον μέρος τῆς πόλεως κατεκάλῃ· ὁ δὲ Αὐτο-

σιν ἐπὶ πλέον τὰς σκληρότητας τοῦ Νέρωνος, ἢ νὰ ἀνέχωνται τὴν ὄψιν Αὐτοκράτορος, ὅστις μὴ εὐχαριστοῦμενος εἰς τὰ αἰσχροτάτα τῶν ἐγκλημάτων, ἐξητέλιζεν ἑαυτὸν ἐμφανιζόμενος ὡς ἡθοποιὸς ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ συνώμωσαν ἐναντίον του, καὶ ὁ

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης Νέρων.

κράτωρ, ὅπως διαλύσῃ πᾶσαν καθ' αὐτοῦ ὑπόνοιαν, διέδωκε τὴν φήμην, ὅτι τὸ πῦρ ἐτέθη ὑπὸ τῶν χριστιανῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου μέγα μέρος αὐτῶν ἐθανατώθη διὰ φρικωδεστάτων βασάνων.

Ἐπὶ τέλους οἱ Ῥωμαῖοι δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρω-

Γάλβας ἐκχύρθη Αὐτοκράτωρ· ἡ Γερουσία κατεδίκασε τὸν Νέρωνα, νὰ συρθῇ διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Ῥώμης, καὶ μαστιγωθῇ μέχρι θανάτου, τὸ δὲ πτώμα του νὰ καταβριφθῇ ἀπὸ τοῦ Ταρπηίου βράχου· ἀλλ' ὁ τύραννος πρόελαβε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ἀ-

ποφάσεως, αυτοκτονήσας ἐν ἔτει 68 μ. Χ. Ἡ ἅπασα ἡ πόλις ἐπληρώθη χαρᾶς ἐπὶ τῇ θανάτῳ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ βάρβαρος ἀνὴρ οὗτος ἔτι εὗρε τινα, ὅστις νὰ τὴν ἀγαπήσῃ· διότι ἄνθος τι κατετέθη μυστικῶς ἐπὶ τοῦ δοχείου, ἐν ᾧ ἐνεκλείσθη ἡ κόνις αὐτοῦ.

Πόδειγμα τῆς ἰσχύος τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ ἀλληλοδογηθείας παρὰ τοῖς ζώοις, παρέχει καὶ λαμπρὸν παράδειγμα εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ὁ φαῦλος ἐγωϊσμός καὶ τὰ ἰδιοτελῆ πάθη καταφαίνονται πρὸ πάντων εἰς περιστάσεις κοινοῦ κινδύνου.

Περιεργος συντροφία.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ παράξενον γεγονός, ὃπερ συνέβη κατὰ τὰς τελευταίας πλημμύρας ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ τὸ ὅποιον, ἀφοῦ μᾶς δίδει ἐκφραστικὸν ὁ

ὅτι ἡ πλημμύρα ἦτο εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτῆς, μία παράξενος σχεδία ἐφάνη ἐπιπλέουσα καὶ παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Ἐγνώσθη δὲ μετ' ὀλίγον, ὅτι ἦτο ἑλίνος σταῦλος ἵππου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο χοῖρος, μετὰ διαφόρων πτηνῶν, τὰ ὅποια ἐπεκα-